

# РЕШЕНИЕ

№ 1919

гр. София, 20.03.2019 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21  
състав,** в публично заседание на 06.12.2018 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Росица Бузова**

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7363** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 4 от ЗАДС, вр. с чл. 156-161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв.Индустриален, срещу решение № 276/10.03.2017 г. на началника на Митница П., потвърдено с решение № Р-424/05.06.2017 г. на директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че искането за възстановяване на акциз, по което е постановен оспорения отказ, е във връзка с отмяната на ревизионен акт (РА) № BG003000-РК25-РА9/01.11.2016 г. и застъпената в него теза относно влягането на слънчогледов шрот (кюспе) в производството. Поддържа, че органичният разтворител „Х.“ се използва от [фирма] за производството на сурово слънчогледово олио, свързано с основната търговска дейност на дружеството. След подробно описание на

процеса на производство на суровото слънчогледово олио посочва, че получаването на шрот е неизбежен процес, при който е междинен продукт, а не отделен продукт. Респ. вложеният в производството хексан и неговото разходване съответства на произведеното сурово слънчогледово масло, като полученият шрот не влияе на разхода на разтворителя. Оспорва се начина на определяне на данъчна основа за облагане с акциз на хексана като разходван директно в производството на шрот. Претендира се отмяна на оспорените решения и връщане на преписката на компетентния митнически орган със задължителни указания за възстановяване на внесен акциз ведно със законната лихва.

Ответникът – директор на Агенция „Митници” оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че жалбоподателят е освободен от акциз краен потребител (ОАКП) и притежава валидно удостоверение рег. № BG003000E0122 от 14.03.2012 г. на началника на Митница П.. Според него дружеството има право да използва специални бензини – други (хексан) с код по КН 2710 12 25, код на акцизния продукт (АП) E480, мерна единица LTR, приравнен към 15° C, за производство на сурово слънчогледово олио, екстрахиране на растителни масла от маслодайни суровини с код КН 1512 11 91.

С решение № 4/32-4036 ОТ 06.01.2017 г. на директора на АМ е отменен РА № BG003000-PK25-PA9/01.11.2016 г., с който на [фирма] за част от ревизираните периоди от 01.10.2014 г. до 31.05.2016 г. са установени задължения за заплащане на акциз в размер на 66 584.99 лв. главница и 20 174.52 лв. лихви за забава. Според ревизорите от АМ издадените на [фирма] удостоверения за ОАКП били указание, че енергийният продукт хексан можел да се използва само за производство на стоката – сурово слънчогледово масло, но не и за стоката шрот. Според решаващия орган [фирма] използва в производството си хексан за целта, посочена в удостоверение рег. № BG003000E0122 от 14.03.2012 г., а полученият вследствие на технологичния процес шрот не следвало да се приема като отделно получена стока, а като междинен

продукт при производството на олио. В решението подробно е обсъден технологичния процес на производство на сурово слънчогледово олио и екстрахиране на растителни масла от маслодайни суровини и е прието, че получаването на шрот е неизбежен процес – част от производството на олио. Съответно полученият остатъчен продукт шрот не влияе на разхода на разтворителя хексан за тон преработен слънчоглед.

На 24.01.2017 г. [фирма] е подало в Митница П. искане рег. №ИВ-27-001 за възстановяване на акциз в размер на 7712.02 лв. на основание чл.27, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и лихва за периода от 01.06.2016 г. до 30.11.2016 г. в общ размер от 7765.98 лв. Към искането били приложени необходимите документи по чл.12б, ал.2 от ППЗАДС – платежни нареждания от 28.10.2016 г., 31.10.2016 г., 10.11.2016 г., 15.11.2016 г. и 07.12.2016 г., четири броя е-АДД и таблица съгласно Приложение 2Б от ППЗАДС. Посочено било, че закупените количества специални бензини по фактура №№ [ЕГН] от 12.01.2016 г., [ЕГН] от 04.06.2016 г. и [ЕГН] от 03.10.2016 г., издадени от [фирма], [населено място], са вложени в производството на сурово слънчогледово олио с код по КН 1512 11 91 и шрот с код по КН 2306 30 00. Енергийният продукт хексан е освобождаван за потребление от [фирма] с код по предназначение 20 (за освободени от акциз крайни потребители по чл.85а, т.5 ППЗАДС, код за плащане 30 и акцизна ставка 0 лв. за 1000 литра.

Извършена е проверка на приложените към искането документи, обективизирана в протокол №BG003000-ИВ-27-1-ПП10 от 09.03.2017 г. на Митница П.. С писмо рег. № 32-478/21.02.2017 г. [фирма] представило допълнителни документи – фактури и акцизни документи от [фирма], справка за преработен слънчоглед и слънчогледов експелер, вложения хексан за производство на сурово слънчогледово олио и слънчогледов шрот за периода от м.юни до м.ноември 2016 г. и методика за изчисляване на разхода на хексана на тон преработен слънчоглед за получено количество шрот.

Проследявайки технологичния процес митническите служители са констатирали, че [фирма] използва като органичен разтворител за извличане на масло от слънчогледов експелер хексан (разтворител) с плътност 0.68 кг/л според декларация на началник

цех Маслодобив инж. И. Д.. Твърдият материал, от който е екстрахиран слънчогледовото масло (шрот), излиза от екстрактора със съдържание на разтворител около 30-35 %, постъпва в специално конструиран етажен изпарител (тостер) за отделяне на разтворителя чрез нагряване с директна и индиректна водна пара. Изпарените хексанови пари кондензират в тръбни охладители (кондензатори). Ш. излиза от тостера с влага 6.7-8 %, температура 100 – 108 градуса по Ц., съдържание на масло до 0.85 % и съдържание на разтворител до 0.10 % (средно около 0.05%).

Митническите служители са съобrazили приложимостта на Закона за счетоводството по силата на препращащата норма на чл.86, ал.1 ППЗАДС и легалното определение по чл.4, т.34 ЗАДС за „стойност на продукта“ – себестойността по смисъла на счетоводното законодателство. Относно разпределянето на съвместно произведени продукти проверяващите са намерили за приложим счетоводен стандарт пар.14 от МСС2, според който, когато разходите за преработка на всеки продукт не са ясно разграничими, те се разпределят между продуктите на рационална и последователна основа. Такова разпределение се правело в зависимост от относителните стойности на съвместно произведените стоки, измерена чрез крайните продажни цени. При МСС2 субпродуктите се оценявали по нетна – реализируема стойност, като разходите, разпределени за съпътстващите продукти, се приспадали. Според проверяващите [фирма] законосъобразно е самоначислил разхода за хексан за производство на сурово слънчогледово олио с код по КН 1512 11 91 и на шрот с код по КН 2306 30 00, измерен чрез „относителните стойности на съвместно произведените стоки, измерени чрез крайните продажни цени“ на основание пар.14 от МСС2, вр. чл.26, ал.2 от Закона за счетоводството (ЗСч) и пар.1, т.8 от ДР на ЗСч, чл.4, т.34 от ЗАДС, пар.4 от ПЗР на ЗАДС и чл.86, ал.1 от ППЗАДС.

В хода на проверката митническите служители са счели за безспорно, че шротът с код по КН 2306 30 00 (тарифиран в Глава 23 – Остатъци и отпадъци от хранителната промишленост, приготвени храни за животни), позиция 2306 – кюспета и други твърди остатъци, дори смлени или агломерирани под формата на гранули, получени при извличане на растителни мазнини или масла, различни от тези в №№ 2304 или 2305, подпозиция 2306 30 – от слънчоглед, е произвеждан от [фирма] за периода, за

който се иска възстановяване, и е безспорно, че не е включен в издаденото на дружеството удостоверение рег. № BG003000E0122 от 14.03.2012 г. Използваният хексан с код по КН 2710 11 25 следвало да се определи на база относителните стойности на съвместно произведените стоки, измерени чрез крайните продажни цени, което било заложено в счетоводната политика на дружеството. Следва преобразуване на разхода на хексана от мерната единица килограм (в която се доставя и използва според материалната отметност) в литри (по еАДД), по коефициент за средна плътност 0.68, умножен по акцизната ставка за получаване на дължимия акциз. Суровото слънчогледово олио и шротът не били акцизни стоки по ЗАДС, но разпоредбите му не дерогирали ЗСч и приложимите международни стандарти. В конкретния случай енергийният продукт хексан с код по КН2712 12 25 се използвал за производството на сурово слънчогледово олио с код по КН 1512 11 91 и за дружеството не възниквало право при използването му за производството на стоката шрот с код по КН 2306 30 00 хексанът да бъде освободен от заплащане и внасяне на акциз.

След позоваване на разпоредбите на чл.24а, ал.2, 24д, ал.3, чл.44, ал.1, т.4 и чл.20, ал.2, т.19 от ЗАДС митническите служители са приели, че дължимият акциз е следвало да бъде внесен в 14-дневен срок от потреблението на акцизния продукт за цели, различни от посочените в издаденото удостоверение, като издаде акцизен данъчен документ (АДД) по чл.84, ал.7 ЗАДС и подаде акцизна декларация в сроковете по чл.87, ал.6 ЗАДС. Тъй като дружеството било сторило именно това за него не възниквало право на възстановяване на сумите от 7712.02 акциз и 53.96 лв. лихва.

Във връзка с представено от жалбоподателя решение № Р-4/32-4038 от 06.01.2017 г. на директора на АМ са изложени допълнителни мотиви, че шротът не е междинен, а краен продукт, в производствения процес на дружеството – готов продукт, преминал през всички технологични операции, получен на изхода на производствения процес, който се реализира на пазара от [фирма].

При проверката е прието, че на [фирма] е било известно, че от слънчогледов експелер се произвеждат два свързани продукта – сурово слънчогледово масло с код

по КН 1512 11 91 и шрот с код по КН 2306 30 00. Дружеството следвало в издаденото удостоверение, в което е използван енергиен продукт хексан да поиска включване на продукт шрот с код по КН 2306 30 00. За пример са посочени 9 дружества, използващи енергийни продукти – специални бензини, които били заявени като цели в удостоверението за ОАКП. Това било сторено от жалбоподателя с негово искане вх. № 32-299923/27.10.2016 г. до Митница П.. Исканото било уважено и издадено удостоверение за ОАКП рег. № BG003000E0178 от 24.11.2016 г. с включени като цели производството на двата продукта – сурово слънчогледово масло и слънчогледов шрот.

В заключение митническите органи са приели, че по силата на финансовия автоматизъм правилно [фирма] е начислило и внесло акциз и лихви за периода от 01.06.2016 г. до 30.11.2016 г. в размер на 7765.98 лв. на основание чл.20, ал.2, вр. чл.24а, ал.1 и ал.5, т.9, чл.24д, ал., и ал.2 и чл.32, ал.7 от ЗАДС и чл.16, ал.1 от ППЗАДС.

Предвид изложеното с оспореното решение № 276/10.03.2017 г. на началника на Митница П. на основание чл.27, ал.1 и ал.3 ЗАДС е отказано възстановяване на акциз в размер на 7712.02 лв. и лихви от 53.96 лв., тъй като същите били дължимо платени предвид издадено удостоверение рег. № BG003000E0122 от 14.03.2012 г.

Решението е връчено на жалбоподателя на 16.03.2017 г. и в срока по чл.152, ал.1 ДОПК е оспорено по административен ред с жалба от 29.03.2017 г. (л.45-49). В срока по чл.156, ал.1, вр. чл.146 ДОПК (04.06.2017 г. неделя, неработен ден) е постановено решение № Р-424-32-152334 от 05.06.2017 г. на директора на АМ, с което е потвърдено решение № 276/10.03.2017 г. на началника на Митница П..

Решаващият орган е намерил за правилен отказа за възстановяване на акциз до момента на връчване на удостоверение рег. № BG003000E0178 от 24.11.2016 г. Приел е, че отмяната на РА № BG003000-РК25-РА9/01.11.2016 г. с решение № 4/32-4036 от 06.01.2017г. на директора на АМ не заличава извършеното плащане на акциза за периода от 01.06.2016 г. до 30.11.2016 г., който не попада в обхвата на ревизията и на издаденото удостоверение за ОАКП.

Решението на горестоящия орган е съобщено на 08.06.2017 г. Жалба, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена по пощата на 21.06.2017 г. - в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, при изпълнение на процесуалните предпоставки по чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът приема, че решенията са издадени от компетентни митнически органи съгласно чл.27, ал.2 и ал.4 ЗАДС (директор на териториална дирекция на АМ и горестоящия решаващ орган по чл.152, ал.2 ДОПК), в установената форма и са мотивирани от фактическа и правна страна. При постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Спорът е за правилното приложение на материалния закон относно освобождаването от заплащане на акциз на хексана, вложен в производството на стоката шрот с код по КН 2306 30 00, в тясна връзка с технологичния процес на производство на сурово слънчогледово олио и шрот (като съпътстващ, междинен или краен продукт), възможността за разделяне на разходите за тяхното производство, респ. определяне на акциз за производството на продукта шрот (отделно от продукта слънчогледово олио), както и относно правното значение на издаденото удостоверение за ОАКП (УОАКП) и на решението за отмяна на РА № BG003000-PK25-PA9/01.11.2016 г.

Съдът намира за силно формалистичен възприетия подход в оспорените актове, че предходният влязъл в сила административен акт - решение № 4/32-4036 от 06.01.2017 г. на директора на АМ, не заличава извършеното плащане на акциз за периода от 01.06. до 30.11.2016 г., който е извън периода на ревизията (до 31.05.2016 г.). По силата на чл.8, ал.2 и чл.13 при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво, като установената практика при решаването им предполага последователност и предвидимост. Не следва да се изключва приложението на тези основни принципи

на административния процес, уредени изрично относно оперативната самостоятелност, за случаите на приложение на императивни правни норми.

Назначената по делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ) изцяло потвърждава мотивите в отменителното решение № 4/32-4036/06.01.2017 г. на директора на АМ относно технологичния процес на производство на слънчогледово олио.

Според СТЕ при производството на слънчогледово масло /слънчогледово олио/ се преминава през няколко стадия на обработка на суровината /маслодаен слънчоглед със съдържание на мазнини 40,00\*44,00% ISO към налична влага/, чийто избор и последователност определят технологичните особености и резултати на осъществявания производствен процес. Извличането на слънчогледовото масло може да се извърши механично и с използване на разтворители. В производството на [фирма] се прилагат комбинирана технология, при която екстракцията на слънчогледовото масло се извършва механично и с използване на разтворител. За процесите на екстракция [фирма] използва съоръжения /екстрактор/ с непрекъснато действие. Използваните при екстракция на растителни масла разтворители са въглеводороди, като най-често се използва хексан. Х. (СбНн) е въглеводород в течно агрегатно състояние при стайна температура с ниска температурна точка на кипете (68°C). Лесно се изпарява с покачване на температурата. Тези химически характеристики и сравнително високата цена на хексана са причина за залагането на неговото възстановяване /регенериране/, като стандартна технологична процедура в процеса на използването му като екстракционен разтворител. След процеса на пресоване на обработеното слънчогледово семе /мливото/, получената пресована маса носеща технологичното наименование експелер /кюспе/ е с около 18-20% остатъчна масленост. За извличане на остатъчното слънчогледово масло, експелерът се подлага на повторна екстракция с използване на разтворител /хексан/. За целта експелерът по транспортни пътища се отвежда към цеха /инсталацията/ за екстракция. Експелерът със маслено съдържание 18-20% се подлага на обработка за придобиване на подходяща структура /големина на частиците, вискозитет/ и постъпва в екстрактора където протича процеса на извличане /екстрахиране/ на мазнината. При преминаването на хексана през експелера се получава разтвор на слънчогледово



масло в разтворителя което се нарича "мисцела". Мисцелата, който напуска екстрактора, преминава през хидроциклон за отстраняване на твърди частици. Бистрата мисцела преминава през сборни съдове, от които постъпва в дестилационната колона. След филтруване мисцелата в съотношение 20% масло към 80% разтворител, постъпва в дестилационната колона за разделяне на разтворителя чрез нагриване с директна и индиректна пара.

В заключение - при процеса на екстрахиране слънчогледовото масло се разтваря в органичен разтворител /хексан/ при което се получава мисцела /разтвор на слънчогледово масло и хексан/. Еспелерът се обезмаслява до получаване на остатъчна твърда фракция, носеща технологично наименование шрот с остатъчно маслено съдържание около 0,80-0,85%. При екстрахирането на масло от слънчогледовите семена чрез разтворител, обезмаслената маса с технологично наименование шрот, напуска екстрактора с приблизително 30-35% съдържание на разтворител. Отделянето на разтворителя /хексана/, изпичането, изсушаването и охлаждането на шрота до необходимите характеристики за съхранение и продажба се извършват със съоръжение носещо наименованието тостер, а процеса на разделяне на разтворителя /хексана/ от шрота се нарича тостиране. Отделянето на разтворителя се извършва чрез въздействие /нагриване/ с директна и индиректна водна пара. Ш. излиза от тостера с показатели: съдържание на влага 5,50-6,50 %, температура 40-45°C; маслено съдържание 0,6-0,8%; съдържание на хексан не повече 0,03-0,05%. От тостера шротът, като отпадъчен краен продукт, неподлежащ на технологична обработка, се насочва към склад. Ценните качества, които притежава, прави шрота предпочитан фураж за животновъдството. При наличие на съвременно технологично оборудване, каквото жалбоподателя притежава, в процеса на обработка на шрота в тостера /описани по-горе/ получения на изхода отпаден продукт е с оптимизирани технологични показатели /влагосъдържание, белтъчини/, което подобрява фуражните качества на шрота. Получаването на качествен шрот е резултат от използването на съвременно модерно технологично оборудване и завършен технологичен процес, което по никакъв начин не променя характеристиката на шрота като, отпадъчен продукт от преработката на маслодаен слънчоглед за производството на слънчогледово олио.

На основния според по делото въпрос, налице ли е директно влагане на „Х.“ в производството на слънчогледов шрот, което да е самостоятелно и независимо от производството на слънчогледово олио, вещото лица дава категоричен отговор, че не е налице директно влагане на хексан в производството на слънчогледов шрот, което да е самостоятелно и независимо от производството на слънчогледово олио. За производството на слънчогледов шрот не се влага органичен разтворител хексан. Х. се влага в процеса на преработката на слънчогледов експелер и е съобразен с разходни норми на база добитото количество сурово слънчогледово олио. Не са налице технологично обосновани причини, въз основа на която на база добиването на слънчогледов шрот, да бъде изведена количествено измерима зависимост, свързана с количеството на вложения за производството на слънчогледово олио органичен разтворител хексан.

Въз основа на СТЕ съдът обосновава извод, аналогичен на сторения в решение № 4/32-4036/06.01.2017 г. на директора на АМ, че целта на първоначалното УОАКП рег. № BG003000E0122 от 14.03.2012 г. – производство на сурово слънчогледово олио включва производство на шрот като краен остатъчен продукт, който е технологично неизбежен при производството на олио. В този смисъл не е налице някакъв самостоятелен процес на производство на слънчогледов шрот, отделно и независимо от от производството на олио, нито в производството на слънчогледов шрот се влага органичен разтворител хексан. Експертът е категоричен в заключението си, че хексанът се влага в процеса на преработка на слънчогледовия експелер и е съобразен с разходните норми на база добитото количество сурово слънчогледово олио. Не са налице технологично обосновани предпоставки, въз основа на които и на база добиването на слънчогледов шрот, да бъде изведена количествено измерима зависимост, свързана с количеството на вложения за производството му хексан. Това категорично оборва доводите на митническите органи за наличието на основание по Закона за счетоводството и МСС2 за разделно отчитане на разходите на хексан, вложени в производството на олио и отделно от това – на шрот. Това не намира основание в технологичния процес на производство на сурово слънчогледово олио, а счетоводните записи са вторични и следва правдиво да отразяват стопанските

операции.

Оспореният отказ не намира своето основание и в издаденото УОАКП рег. № BG003000E0178 от 24.11.2016 г., тъй като производството на [фирма] няма за цел самостоятелно производство на шрот. Вещото лице Т. е категоричен, че в нито един момент от производствения процес на [фирма], вкл. в нито една от известните технологии за производство на слънчогледово олио, производството на шрот не се разглежда и третира като самостоятелен производствен процес. Правилно директорът на АМ е достигнал до извод в решение № 4/32-4036/06.01.2017 г., че първоначално издаденото УОАКП от 14.03.2012 г. не могат да бъдат посочени всички крайни и/или междинни продукти, съпътстващи технологичния процес на производство на олио, в който шротът не е отделен продукт и не следва да бъде посочен в удостоверението, респ. това не променя фактът, че хексанът е използван за законопризнатите цели по УОАКП рег. № BG003000E0122 от 14.03.2012 г. Подаденото искане за ново удостоверение и издаденото такова рег. № BG003000E0178 от 24.11.2016 г. не съответства на някакво промяна в технологичния процес на производство на жалбоподателя, нито може да обоснове отказ за възстановяване на акциза за период преди издаването му.

Независимо, че се касае за „самоначисляване“ на разхода за хексан за производство на сурово слънчогледово олио с код по КН 1512 11 91 и на шрот с код по КН 2306 30 00, измерено чрез „относителните стойности на съвместно произведените стоки, измерени чрез крайните продажни цени“, жалбоподателят не е имал основание за това. Логично е обяснението му, че това е сторено в резултат на мотивите на РД, неразделна част от РА № BG003000-PK25-PA9/01.11.2016 г., отменен с решение от 06.01.2017 г. Искането за издаване на УОАКП, в което да бъде включен шротът като самостоятелен продукт на производството на олио, също е мотивирано от практиката на административния орган да отказва възстановяване на акциз, основана на неправилно разбиране за технологичния процес на производство на олио.

По изложените съображения следва категоричен и несъмнен извод, че енергийният продукт хексан с код по КН2712 12 25 се използва за производството на сурово слънчогледово олио с код по КН 1512 11 91, в което слънчогледовият шрот е

технологично неизбежен, краен, отпадъчен продукт, а не самостоятелен производствен процес, в който се влага хексан самостоятелно и независимо от влагането му за производство на олио. Именно това обосновава липсата на технологично основание за отделно измерване на разходите на хексан, вложени отделно в производство на олио и в производство на шрот – те са едни и за за производство на слънчогледово олио, за което [фирма] притежава УОАКП шрот с код по КН 2306 30 00. Дължим е извод за освобождаване от заплащане и внасяне на акциз на използвания хексан за производството на стоката шрот, които разходи са сторени разделно по указания на митническите органи, които не намират своето нормативно основание.

Изводът на решаващият орган, че шротът е краен продукт от производството и се реализира на пазара не променя факта, че този краен продукт е неизбежен, т.е. той не е цялостен и не трябва да бъде включен в УОАКП. Реализацията му на пазара е икономически логична и обоснована. Както се посочва от вещото лице Т. – получаването на качествен шрот е резултат от използването на съвременно, модерно технологично оборудване и завършен технологичен процес, което по никакъв начин не променя характеристиката на шрота като отпадъчен продукт от преработката на амаслодаен слънчоглед при производството на слънчогледово олио. Голяма част от производствата в хранително-вкусовата промишленост са източник на отпадъчни продукти, представляващи суровина – храна и/или хранителни добавки за животновъдството. Това не означава, че е налице някакво самостоятелно производство като основание за включването му като самостоятелен предмет на УОАКП.

По така изложените съображения, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 27, ал. 1 ЗАДС за възстановяването на недължимо платен акциз по искане с рег. №ИВ-27-001/24.01.2017 г., поради което и на основание чл.160, ал.1 ДОПК оспореният акт решение № 276/10.03.2017 г. на началника на Митница П. следва да бъде отменен като материално незаконосъобразен. Преписката следва да се върне на административния орган – началник на Териториална дирекция „Тракийска“ като правопреемник на началника на Митница „П.“ за постановяване на ново решение по

искане рег. №ИВ-27-001/24.01.2017 г. за възстановяване на акциз в размер на 7712.02 лв. на основание чл.27, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове.

По отношение на претендираните лихви, доколкото в ЗАДС не се съдържат правила относно лихви върху недължимо платен акциз, то разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК следва да намери приложение, тъй като тя урежда възстановяването на лихви върху суми, платени за данъци, какъвто данък е и акцизът. Указанията на съда следва да включват възстановяване на сумата на недължимо платения акциз със законната лихва по реда на чл. 129, ал. 6 от ДОПК.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноси по списък по чл.80 ГПК в размер на 50 лв. за държавна такса, 862 лв. адвокатско възнаграждение и 750 лв. депозит за вещо лице, или общо сума в размер на 1662 лв. Възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно. Искането за възстановяване на акциз е за 7712.02 лв. главница и лихва за периода от 01.06.2016 г. до 30.11.2016 г. в размер от 7765.98 лв., което определя материален предмет на оспорването в размер на 15 478 лв. Това определя минимален размер на адвокатското възнаграждение по чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. от 994.34 лв., който е по-висок от заплатения от жалбоподателя.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 21-и състав**

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв.Индустриален, решение № 276/10.03.2017 г. на началника на Митница П., потвърдено с решение № Р-424/05.06.2017 г. на директора на Агенция „Митници”.

**ВРЪЩА** преписката на административния орган началник на Териториална дирекция „Тракийска“ за постановяване на ново решение по искане рег. №ИВ-27-001/24.01.2017 г. за възстановяване на акциз в размер на 7712.02 лв. на

основание чл.27, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове, ведно със законната лихва за периода от 01.11.2016 г., дължима по реда на чл. 129, ал. 6 от ДОПК.

**ОСЪЖДА** Агенция „Митници” да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв.Индустриален, на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноси в размер на 1662 лв. (хиляда шестостотин шестедесет и два лева).

**РЕШЕНИЕТО** може да се обжалва в 14-дневен срок от връчването на негов преписи на страните с касационна жалба пред ВАС.

**СЪДИЯ:**